GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODJEK

Tribuna

POSTARINA PLAĆENA U GOTOVU.
Mali oglasnik 10 riječi D.3.50 svaka daljnja 25 p.
Priopćeno po retku D 10 — Plativo i tuživo u Šibeniku

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEĐELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik, Ul. Episkopa Milaša
Izdavač Hamilkar Vitaliani — Telefon br 47 — Urednik Milan Radojković

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
Pretplata mjesečno Din 12.- Inostranstvo Din 20
Čekovni rač. Zagreb 38.114 - RUKOPISI SE NE VRACAJU.

GODINA III

ŠIBENIK — 14 NOVEMBRA 1935 — SPLIT

BROJ 295

Korupcija

Sedamnaest je godina prošlo otkad se nalazimo u svojoj slobodnoj i ujedinjenoj nacionalnoj državi; sedamnaest je godina proteklo otkad ne služimo tuđeg gospodara i otkad bi trebalo da sami gospodarimo u svojoj kući prema svojoj uviđavnosti i prema svojim potrebama. Preturili smo svoju Golgotu, dovršili smo svoje stoljetne divovske borbe, raskinuli smo ropske lance i postigli napokon — u glavnim linijama — svoj cilj: slobodu i ujedinjenje. Rekoh u glavnim linijama, jer na žalost nismo još postigli potpunu slobodu i, akoprem ujedinjeni, nismo još izgradili svoje narodno jedinstvo.

I ako je naš narod doživio državnu samostalnost i narodno ujedinjenje ipak ga još stežu izvjesni lanci, koji mu ne daju da slobodno diše: nije još uspio da se otrese stanovitih štetočina i parasita, koji truju njegov inače jaki i otporni organizam i nije još našao lijeka, koji bi ga oslobodio od poroka naslijeđenih od svojih predjašnjih tutora i gospodara. Dok se pak ti parasiti ne uklone i dok se ta hereditarna bolest ne izliječi u korenu, ne može naš narod da se potpuno emancipira i ne može da iskrsne ona prava sloboda, koja je glavni i najelementarniji uvjet da se u svijesti čitavog našeg naroda usadi i ojača spasonosna ideja narodnog jedinstva.

Jedna od najrazornijih boljetica, koja tišti naš narod, koja se nemilo širi i koja priječi našoj zemlji da se slobodno razvija i napreduje, te prema tome da sama nesmetano uživa plod svojeg prirodnog bogatstva, to je svakako — korupcija.

Našička korupcionistička afera, koja se protiv sto i osam optuženih još raspravlja pred sudom u Osijeku, najevidentnije dokazuje ispravnost gornjih navoda. Državni tužioc goni tu lažno bankrotstvo, zločinstvo pravljenja lažnih isprava, zločinstvo protiv službene dužnosti, zločin iz zakona o suzbijanju zloupotrebâ u službenoj dužnosti, zločinstvo falsikovanja optantskih ugovora, protuzakonito odmjerivanja taksa, zločinstvo primanja i davanja mita, zločinstvo krivotvorenja zapisnika i pravljenja lažnih, vještačkih mijenja, zločinstvo lažnog knjiženja, kojim se ustanovilo da je dano na korupciju oko trideset milijuna dinara samo u jednom poduzeću, zločinstvo palenja spisa i ometanja istrage — i tako redom.

G. Dr. Miško Radošević, advokat iz Zagreba, kao zastupnik privatnih učesnika stečajne mase Dra Grgina i Srpske centralne banke, odlično je i njemu svojstvenim načinom, kriticizma ilustrirao u svojem govoru veliki značaj ovog procesa i nepobitnim argumentima, osnovanim na kriteriju i doktrini svoje bogate juridičke prakse, prikazao i dokazao „kako ovaj proces nije samo škola u pitanju samog krivičnog prava, nego i univerza za pitanja našeg novog društvenog i državnog poretka i njegovih osnovnih ustanova, kako u pitanju socijalnom odnosno agrarnom, tako u pitanju državnom odnosno parlamentarnom„ [1])

Dr. Radošević svojim bistrim pogledima, ciceronskom elokvencijom, prikazao je važnost ovog procesa, jer se u njemu zrcali teška kriza čitavog našeg gospodarskog, društvenog i državnog života gubitkom teških milijardi iz naše privrede, kao u jednom izgubljenom ratu i naglasio je kako smo taj rat izgubili pomalo agrarnim, a pomalo parlamentarnim kriminalnim činima i postupcima neke naše odredjene gospode. Naglasio je kako taj proces u stvari nije drugo nego žalosni epilog skandaloznog upropaštavanja imovine jugoslovenskog naroda po bivšem našem korumpiranom i degenerisanom partijskom sistemu.

I stoga Dr. Radošević, na jednom mjestu svojeg govora, iz dna duše dovikuje: „je li to po slučaju ili je to po udesu, da se ovaj proces rodio u onom istom gradu, u kojem je ugledao svjetlo božje i naš najveći genije XIX vijeka, koji je preporodio i postavio na noge kao naciju ne samo hrvatsko pleme, nego koji je preporodio i dao osnove čitavom našem jugoslovenskom narodnom i državnom životu? U gradu Štrosmajera, koga već za života prozvaše jugoslovenskim Periklom, Ludvikom XIV, Leonom X, u gradu jednoga od najjačih genija naše rase osjećam se mnogo počašćenim da govorim u jednom ovakom procesu i na ovakvom mjestu.“ Ali govornik u tom času osjeća u sebi nadahnuće, osjeća nad sobom sjenu velikog Mecene, koja ga bodri, pa utješen nastavlja: „Osjećam da se njegov vedar i svjetao i pošten obraz razveselio, kada tada nakon toliko dugo vremena vidi, da se u njegovu rodnom gradu rodilo jedno veliko djelo, koje može jednako da preporodi čitav jugoslovenski narod.. „A o Slavoniji se ovako izražava:

„I eto, ta Slavonija, ta zemlja plemenita, stenjala je vjekovima pod tuđincima. Zajaše je tuđinci sviju vjera i smjerova. Od Jahjaogli-paše pa preko Evlije Čelebije narod je slavenski preturio preko svojih leđa i Katzianere, Pekrije, Seklicke, Rauche, Khuene i Odescalchie. Pa eto ni pod tim tuđincima nije Slavonija kleknula; dala nam je prve pjesnike slobode, — dala nam je Reljkovića. A dala nam je preporoditelja i osnivača našeg nacionalnog i državnog života — dala nam je Strosmajera. — Slavonijo, zemljo plemenita — stenjala si pod madžarskim feudalcima, ali si nam zato i rodila orlove, koji nas digoše u visine, koji razbiše lance tuđinskog ropstva i sakovaše oruđe i idejno i materijalno, kojim se mi danas služimo i kojim mi danas slobodno dišemo“.

Dr. Radošević u svojem govoru izdiže se iznad svih partija i iznad svih plemenskih i vjerskih razlika kad kaže: „Nije ovde u igri ni srpstvo ni hrvatstvo, ni semitizam, ni antisemitizam. Mi ovdje ne idemo za ničim drugim, nego da gonimo i da uništimo zlo, koje je uništilo i skoro upropastilo ovu zemlju. Mi hoćemo da gonimo korupciju. Bez razlike je li je čini Srbin, Hrvat ili Židov, pa makar i Jugoslo-

---

[1]) Ovaj govor izašao je u posebnoj brošuri pod naslovom „Stoglava aždaja korupcije“ — Cijena Din. 20.

Londonske simpatije prema g. Dinu Grandi-ju

Pariz 14 Londonski dopisnik lista „Echo de Paris“ javlja da je na banketu londonskog načelnika, koji je priredio u čast diplomatskog zbora, došlo do velikih manifestacija u čast talijanskog ambasadora g. Grandi-ja. Došlo je do naročitog aplauza kad je g. Grandiju pristupio engleski ministar inostranih posala sir Samuel Hoare i kad mu je naglasio značenje, koje Engleska pridaje talijanskom prijateljstvu i talijanskoj kulturu. Grandi je na to srdačno uzvratio i rukovao se sa sir Hoare om,

*

Izgleda čudno da o tome ne donosi ništa engleska štampa!

Baron Aloisi nije bio u Njemačkoj

Berlin 14 Talijanski ambasador Attolico službeno demantira vijest, po kojoj bi tobože izvanredni Mussolinijev ambasador baron Aloisi poslje dnjih danâ boravio u Münchenu i vodio neke pregovore sa ministrom g. Rudolfom Hessom.

Francuska debata o razgovorima sa Njemačkom

Pariz 14 St. Brice obraća se francuskoj ljevičarskoj štampi, koja javlja o nekim francusko-njemačkim pregovorima. On se čudi zabrinutosti, koju je ta vijest izazvala u nekim francuskim krugovima St. Brice pita da li je Francuska tako duboko pala i oslabila, kad ne smije da razgovara sa Berlinom bez prethodne dozvole od Moskve

Svakako će doći dan, veli St. Brice, kad će se morati odnosi između Francuske i Njemačke poboljšati. Ne služi se nimalo miru, ako se Njemačku neprestano optužuje, Malu Antatu huška protiv Poljske, a Italiju se pušta da je čitavi svijet optužuje i osudjuje.

Borbe na sjevernoj abesinskoj fronti

U ratu protiv abesinaca pokazali su se Askari kao najbolji ratnici. Isto kao i abesinci lako podnašaju ubitačnu klimu i tako izvadjaju najuspješnije pripreme za borbe

Pred reformom Društva Naroda

London 14 Povodom izborne agitacije u Engleskoj svakim se danom sve više ispoljava misao vodilja britanske nove politike, da je najbolje jamstvo za mir dobro naoružanje. Medjutim današnji „Times“ podvlači da je Društvo Naroda nemoćno u istočnoafričkom pitanju i preporučuje da je potrebno sprovesti reformu ove medjunarodne ustanove, koja interesira London u toliko prije što se zna da je Njemačka uvijek tražila promjenu sadašnjeg statuta Društva Naroda. List veli na kraju da sada britanski politički krugovi sve više dolaze do uvjerenja da je politika trećeg Reicha upravljeno nesamo na uspostavljanje poštenog prijateljstva sa Velikom Britanijom, nego i na ostvarenje francusko-njemačkog prijateljstva.

Opasnost rata na Dalekom Istoku

Tokio 14. Službeno se saopćava da je ministarstvo vanjskih posala u Nankingo predalo japanskom ambasadoro oštru protestnu notu zbog protuzakonitog uapšenja mnogobrojnih Kineza, medju kojima i viših činovnikâ, što je izvršila japanska policija u sjevernoj Kini. U toj noti nankinška vlada ističe da su ta uapšenja u stvari protivna međunarodnom pravu i suverenitetu Kine, pa traži da se odmah prestane sa daljnim apšenjima. Pored toga se zategnutost još povećala nakon što je ministar Hirota poslao japanskom ambasadoru i japanskom generalnom konzulu u Šanghaju ultimatum, koji će oni predati kineskoj vladi povodom nekidašnjeg ubistva japanskog mornara u Šanghaju.

Pritisak Vel. Britanije na Austriju

Wien 14 Iz dobro informiranog izvorâ se saznaje da su bez rezultata završeni pregovori austrijske delegacije u Londonu o uredjenju obaveza u inozemstvu garantiranih od države.

ven nád Jugoslovenima".

Spominjući i posmatrajući glavni zakon razvoja našeg naroda na čitavom njegovu prostranstvu kroz čitavu njegovu istoriju, govornik dolazi do konstatacije, da taj zakon leži u borbi sitnoga i maloga posjeda protiv feudalnog i latifundističkog veleposjeda, da je sitni i mali posjed bila oznaka tuđinskog gospodstvá, koje je težilo za našom nacionalnom i socijalnom smrti. — Razvijajući pak svoju tezu o negativnim elementima u razvoju jugoslovenskog naroda i napominjući kako su se velika madžarška gospoda — rušeći i ne priznajući naš novi društveni i nacijonalni poredak, pa i gaženjem pozitivnih krivičnih zákona — govornik dolazi do zaključka, da ovaj proces znači mnogo i u istorijskom razvoju naše nacije, jer naviještava likvidiranje procesa borbe između madžarskog i madžaronskog krupnog kapitala kao sredstva madžarske prevlasti, eksploatacije i proletarizacije našeg naroda.

Govornik među ostalim spominje i velikog francuskog pisca Balzaca, koji u svome neumrlom djelu „Ljudska komedija" pravilno zapaža: valja razlikovati među tatovima: postoji obični tat, koji posiže u džep svoje žrtve te svršava u haps; nu postoji i prefrigani tat, koji je spretan i namazan svim parágrafima, više puta i duplo doktoriran, koji spekulira, te se obogaćuje i tako živi na račun tuđe muke, a kojega naše društvo ne zove tatom. Karakteristični su stoga izvodi Dra Radoševića kad kaže, da mi južnjaci imamo običaj da važemo ljude više po pámeti, nego li po karakteru i prema tome zaključuje, da je ovo i ovakvo procjenjivanje ljudi znak naše kulturne i civilizacione osebujnosti, ako nećemo priznati, da je znak náše zaostalosti.

Značajne su i vrlo poučne usporedbe sa „Maštodontovim zubom" i „Hotentotima" koje nam prostor ovog lista ne dopušta da ovdje reproduciramo, kao što nam ne dopušta i da se svestrano osvrnemo na ovaj interesantni gotovo jedinstveni plaidoyer, koji bi trebalo da pročita i prouči svaki naš inteligenat, a naročito pak ona lica, koja najviše utiču na sudbinu našega naroda bilo na političkom, bilo na kulturnom i na privrednom polju. G. Dr Miško Radošević završio je svoj govor ovim riječima: „Gospodo suci! Vaša je dužnost u ovom času velika! Vi imate da spasite svojim pravorijekom i naciju i državu i slobodu od crva korupcije, koji ju izjeda. — Izvršite visoki zahtjev istorijske i nacionalne pravde, na koji su vas usud i vaše uzvišeno zvanje pozvali! Budite gospodari života i smrti u ovoj zemlji, te svojim presudom otsjecite bez milosrđa glavu ove stoglave aždaje — korupcije.

A mi pak s naše strane ponavljamo i upravljamo ove iste riječi i drugima, kojima je starati se za ozdravljenje i preporod našeg javnog života s nadodatkom, kako je već skrajno vrijeme, da se donese specijalni zakon protiv korupcije, koji će bez sumnje pridonijeti uklanjaju ovakovih teških pojava, kao što je našićka afera.

Ljubo Rodić.

Unutrašnja politička situacija u Rumuniji

U rumunskom unutrašnjem političkom životu se odigrao događaj, koji bi se bez poznavanja rumunskih unutrašnjih prilika mogao rđavo protumačiti. Naime opozicione stranke, narodni caranisti i antisemitska narodno-hrišćanska stranka, odlučile su da 14 novembra priredе u Bukureštu narodnu manifestaciju. Prvo su to namjeravali samo caranisti, ali posle njih su odlučili i antisemiti.

Narodni caranisti su išli za određenim ciljem: htjeli su da izvrše demonstraciju snága, da pokažu svoje jedinstvo i spreme momenat za preuzimanje vlade u svoje ruke. Stvar je u tom, da se od caranista otcjepila grupa Vajde-Voevode. Situacija bivšeg pretsjednika stranke i njegovih pristalica nije baš čvrsta, kao ni položaj grupe dr. Lupu, koja je prosle godine prišla caranistima. Dalje ostajanje u opoziciji prijeti da proširi postojeća trvenja i zbog toga stranka želi da pokaže, da nije izgubila mase i da je njezino voćstvo dovoljno složno, da može preuzeti vladu od liberala.

Što se tiče antisemita, oni su jednostavno htjeli da iskoriste zgodan momenat, da stave do znanja svoju egzistenciju.

Tatárescova vláda je našlá, da su opozicione stranke izabrale nezgodan momenat za svoju manifestaciju, kako s obzirom na unutrašnju, tako i na medjunarodnu situaciju Rumunije. Ministar unutrašnjih djela I. K. Inculec je stupio u vezu s vodjama dotičnih stranaka i trudio se da ih uvjeri, da ili treba od manifestacije odustati ili ih prenijeti na neki drugi dan. Pregovori nisu imali pozitivnih rezultata i zbog toga se ministar pretsjednik obratio na šefa carаnističke stranke Iona Mihalache i pretsjednika narodno hrišćanske stranke Octaviana Gogu s pismom, u kojem im javlja, da vlada nije principijelno protiv manifestacija spomenutih stranaka, ali se može odobriti, da se prirede 14 novembra i to iz toga razlogâ, što se 15 novembrá otvara redovna sešija parlamenta i dolazak desetina i možda stotina hiljada seljaka u glavni grad bi mogli objektivni gráđani tumáčiti kao pokušaj, da se izvrši presija na vladu, pa i na parlamenat i na najviše ustavne faktore. To je protivno duhu rumunskog političkog životá i njegovim ustavno-demokratskim tradicijama, koje ne dozvoljavaju presiju političke ulice u tom smislu, da na vladu dodje ova ili ona politička grupa.

U pismu upućenom I. Mihalachemu ministar pretsjednik primjećuje, da u Bukureštu namjeravaju da istovremeno manifestiraju dvi stranke sa sásvim suprotnim političkim programima i taktikom, što bi moglo dovesti do nepotrebnih sukoba, čije razmjere i posljedice niko ne može predvidjeti i do kojih bi moglo doći i protiv volje onih političkih faktora, koji te manifestacije priredjuju. Zbog toga ministar pretsjednik apelira na državnički razum i osjećaje odgovornih vođa obiju stranaka i moli ih da za manifestacije izaberu koji bilo drugi dan samo ne prije 17 novembra.

I. Mihalache je na pismo odmah odgovorio i to odbijanjem. U svom odgovoru je primjetio, da su sve pripreme već izvršene, da su štaviše već poručeni i vezovi za prevoz provincijskih manifestanata u Bukurest i natrag. (Kakvi će biti razmjeri spremanja carinističkih manifestacija vidimo iz toga, što je za seljake, koji treba da dodju u Bukurešt, spremljeno 150.000 hlebova i 20.000 kilograma salame.

Može se očekivati, da će i Octavian Goga dati negativan odgovor, iako će u manifestacijama antisemita vjerovatno učestvovati samo mali broj ljudi.

Interesantno je, da se sva rumunska štampa, osim organa zainteresiranih stranaka, izražava protiv priredjivanja manifestacija 14 novembra i predlaže, da se prirede drugog nekog dana, ako su uopće potrebne takove manifestacije, koje unose nemir i nezadovoljstvo u mase.

Trgovina željezne robe
IVAN RELJA i DRUG - Šibenik
Bogat izbor raznih nožića za brijanje.
Skladište i samoprodaja štednjaka „Eva" za koje jamčimo za svaki komad.
Prodaja peći „ZEPHIR" i ostalih vrsta peći.
Cijene umjerene
ZEPHIR

„ILS" INDUSTRIJA LIJESA
TVORNICA SANDUKA - ŠIBENIK
Skladište svakosvrnog materijala. Prodaja na veliko i malo uz najpovoljnije dnevne cijene i uvjete. Telef. br. 30.

LJEPOTA TEHNIKE

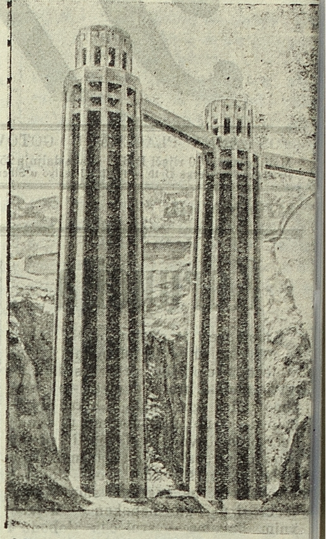

90 m visoke sprovodne kule za vodu u rezervoaru Bouldermossesa (USA). U pozadini vidi se produženje poprečnog zida.

Guido Viola conte di Campalto o odnosima izmedju Jugoslavije i Italije

Beograd 14 Talijanski ministar na našem Dvoru dao je pretsjedniku agencije Avala o odnosima izmedju Jugoslávije i Italije ovu izjavu: „Što se tiče naših političkih odnosa, ja ovdje u Beogradu i nadalje govorim kao što sam govorio prilikom svoga dolaska, kao da se i ne postavlja pitánje sankcija i sadašnjeg sukoba. Ne treba miješati u razvoj naših medjusobnih odnosa te stvari. Vrlo dobro znam da se Jugoslávija u Ženevi ne će moći odreći obaveza, koje je primila prema Društvu Naroda. U svim našim predvidjanjima ozbiljno se vodi računa o toj činjenici. Ne želim da smanjim vrijednost do sada postignutih rezultata. Uostalom naši se odnosi svakog dana poboljšaju. Svakim danom tako reći, administrativnim putom riješavam sa vašom Vládom niz pitanja, koja su u prošlosti smetala našim odnosima.

Imamo utvrdjen program radnje. Treba da se oslobodimo ostataka prošlosti. Naš je zajednički interes da živimo kao dobri susjedi Valja nam raditi na uklanjanju svakog nepovjerenja. Sve što budemo učinili treba da bude u svemu odobreno od javnog mnijenja naših dviju zemalja".

Šibenik i borba za nar. stvar natrag 50 godina

5

Obljetnica smrti jednog odličnog nar. borca i buditelja naroda

U br. 71. dne 16. Rujna 1885. donosi dopis „Šibenik svjetska iznimka". U skoro puna tri stupca dopisnik se žali, medju ostalim, na ocrnjivanje gráda od strane Talijanaša, koji najviše napadaju, bez razloga i bez prava, na Šupuka i na D. Iljadicu, a neće da se pomire sa svojom sudbinom.

Već slijedeći br. 72. „Naroda" imá dopis iz Š. kao odgovor Talijanašima, koji kukaju nad gubitkom općine 1870 god. i tuže se na tobožnju silu naroda i neko janjičarstvo iz nar. redova.

„Naroda" 30 Rujna 1885. br. 74. ima opet dopis iz Šibeniká. Tu je jaki odgovor „Dalmati", koji je bio napao općinu i prisjedniká opć. Šupuka, što nekom dotepencu Páskvaletti u nijesu dali neke svjedodžbe. Paskvaletti, bivši žandar, doveden od Talijána, da služi njima i Dru Pini-u kao „trombetta e scribaccino." Brani općinu i Šupuka od nepravednih napadaja dalmatinih.

Na jednom nastaje muk. „Narod" muči, ne donosi nikakvog dopisa iz Šibenika; dopisnik se ne javlja. Za nekoliko brojeva u „Narodu" nastaje pauza u dopisima i vijestima iz Šibenika i od 30 Rujna br. 74. nema ih do broja 87. dne 14. Studenog 1885. U tom broju nalazimo vijest o smrti Dume Iljadice. Vidi se, dakle, po praznini u listu da dopisniku lista jeste nešto, što gá sprječava u dopisivanju. Bio je, eto, bolestan, dok nije nastupila smrt. Bolest je trajala od konca Rujna do 10. Studenog, i uredništvo „Naroda" dne 14. Stud. 85. br. 87. u rubrici „Pokrajinski vijesnik", u crnom okviru i pod crnim krstom ovako javlja tu tužnu vijest:

„I danas nam je nad grobom
„proplakati; nad grobom vatrena,
„poštena, pametna roduljuba. —
DUME ILJADICA
„prisjednik slavne općine u Šibeniku, preseli se u vječnost na „10. tek., a na 12. bio mu je „sjajan sprovod.

„Smrću ovog odličnog rodoljuba šibenska narodna stranka trpi veliki gubitak. Dume je uvijek bio u prvim redovima; Dume uvijek se odlikovao u borbi za hrvatská načela, za hrvatske pravice. Uz dragocjena svojstva koja je imao kao član svoje obitelji, kao prijatelj, Dume Iljadica bio je na osobiti način privržen narodnoj stvari; bio požrtvovno privržen uglednoj narodnoj općini svoga rodnoga mjesta".

„Dume nije učio ni u gimnazijam, ni na sveučilištu; ali je iskrenošću svojih čustava i bistrinom svoje glave shvaćao stvari mnogo bolje, nego mnogi i mnogi, koji su knjige prevrćali."

„U njemu naš list gubi iskrená prijatelja i privrženika".

„Duša mu se raja naužívala!"

U broju 88 „Naroda" od 18 stud. 85. nalazimo:

Podlistak.

Dume Iljadica.

Prva jesenská bura povali nájljepši bor u šumi šibenskih rodoljuba. **Dumu Iljadicu Grbešića,** najvátrenijeg rodoljuba naglá nemoć shrva i sa crnom zemljom sljubi. Martidan osvanuo pust, osvanuo nam bez njega. Crno nebo — puni mjesec dana je gorko plákalo, te prvim vedrim danom on je pustio svoj lijepi duh, da poleti na vedra nebesa. Rodoljub do požrtvovanja, sin ljubezan, brat mio, suprup izgledan, prijatelj vjeran, bio desna ruká u Općini, kojoj je bio prisjednikom; bio je oko u Čitaonici, kojoj je bio uprávitеljem...... Samouk pjevao je primjerno, pisao je izgledno a posao svoj poznavao do savršenstva...... Ali sve te njegove vrline mamile su smrt za njim, kojá nam ga kobna, táko naglo i nenadno ugrabi.

Sreski odbor Crvenog Krsta

ržao je svoju sednicu na kojoj su a zastupana sva gradska humana uštva i odlučeno je, da se povede cija sakupljanja priloga u hranu i vcu a to za prehranu siromašne olske djece u školskim kuhinjama. Preporučamo cijenjenom gradjanu da se odazove svojim obolom ima koji su za ovu humanu akciju redjeni.

Sreski Odbor Crvenog Krsta u najorije vrijeme održavaće večernji te- j za prvu pomoć.

Sadjenje borića u Mandalini

Juče po podne sedmi i osmi raed gimnazije pod vodstvom skaute dio je u Mandalini boriće. Idućih ına isto u Mandalini otićiće i drugi zredi gimnazije radi sađenja, te će na taj način posaditi nekoliko hiıda borića. Ovo sadjenje uslijedilo u okviru t. zv. šumske nedjelje, a rho je pošumljavanje golog terena neposrednoj okolici Šibenika.

Kradja odjeće

Joso Báranović Josin iz Šibenika na je poslà u Splitu te je 14 pr. m. išào ostavivši ključeve od stana kod ekog Škarice. Kada se sutradan poratio, primjetio je da mu nema jean novi kaput, cipele i još neke tvari u vrijednosti od par stotina diara. Na njegovo pitanje Škarica mu rekao, da je za vrijeme njegovog sustvá kod njega došao Dumić Božo vin, rekavši da ga je Baranović olastio da mu da ključ od stana što ovaj i učinio ništă ne sumnjajući. Dumić dobivši ključ ušao je u stan, e se tu lijepo preobukao a svoje tvari ostavio i onda pobjegao u Split, gdje ga je tamošnja policija uhapsila i sprovela u Šibenik.

Nakon isleđenje Dumić će biti predat sudu.

Tuča u gradu

U utorak na veče oko 8 sati Kovač Vinko Rokin, star 26 god. i Radić Vjekoslav Josin, star 20 god., oba iz Šibenika napali su na Franu Kursára Krstinog, starog 21 godinu i nanijeli mu lakše tjelesne povrede. Tuča se desila u ulici Kralja Tomislava, pred radnjom „Bata“. Optuženi su iznenada i po iskazu svjedoká bezrazložno napali na Kursara, te oborivši ga na zemlju počeli tući nogama i rukama. Nàpadnuti Kursar jedva se spasio bjekstvom od razjarenih napadača. Pri sprovodjenju na policiju Kovač je na poljani stao vikati i galamiti, tako da se počeo skupljàti svijet, te je stražar muku imào dok ih je priveo na policiju. Obá napadača stavljena su u pritvor, te će biti kažnjeni zbog napadaja i nereda.

Uskoro se nastavlja s gradnjom carinarnice

U utorak je stigao u Šibenik šef građevnog poduzeća firme Tuner i Vagner, ing. g. Tuner. Njegov dolazak je u vezi sa promjenom nacrta glavne carinarnice. Kao što je poznato rädovi na carinarnici bili su obustavljeni pred mjesec dana, uslijed izmjene fasade zgrade. Kako smo informirani, promjená nacrta bi uskoro bila gotova, te bi se sav elaborat imao uputiti ministarstvu građevina na odobrenje već kroz par dana. Premá tome može se očekivati da će se tokom idućeg mjeseca nastaviti radovima.

Nesretan skok iz voza

Đalalija Stipan pk. Nikole iz Unešića kraj Drniša, bio je na otsluženju vojnog roka u Pirotu. Prije neki dan otpušten je iz vojske, te je, radostan, pohitao kući, gdje ga je čekala žena i malo dijete.

Prekjuče u vozu nestrpljivo je očekivao da dodje Drniš, i još mnogo ranije spremio se i stao sa vojničkim sandukom kraj vrata. U isto vrijeme nadao se da će spaziti ženu i djete, jer mu je kuća prije stanice u blizini pruge. I nije se prevario. Porodica ga je zaista očekivala, ali na žalost to je bilo fatalno po njega. Skoro pri ulasku u stanicu, dok je voz još išao dosta velikom brzinom, razdragan, da bi što prije dospio do svojih, skočio je iz voza. Težak vojnički sanduk, koga je on grčevito držao, zanio ga je, te je nesretnik pao pored voza. Lijeva noga dospjela je pod točkove i ovi su prešli preko nje, potpuno mu otsjekavši prste....

Umjesto kući, donešen je u bolnicu u Šibeniku, gdje mu je ukazana pomoć. I mada željan svojih, ostaće još neko vrijeme odvojen od njih zbog svoje prenagljenosti i neobuzdane radosti ostáće mu cjelog žívota nemila uspomena na dogadjaj, za koga se on nadao da će biti tako lijep, a koji je ispao tako tragičan.

KINO „BALKAN“ prikazuje u četvrtak i petak, komedijà na njemačkom jeziku: „Ljubav ciganina“.

Skupština drvodjelskih radnika

Večeras u 8 sati u gostionici „Maribor“ održaće se po pristanku i uputstvima Saveza drvodjelskih radnika u Beogradu skupština drvodjelskih radnika u Šibeniku na kojoj će se, izmedju ostalog, podnijeti izvještaj o potrebi osnovanja drvodjelskih u Šibeniku. Tom prigodom izvršiće se i izbor privremene uprave podružnice.

Za izložbu zanatskih proizvoda

koja se održavà u Zagrebu od 1—8 XII t. g. odobrena je povlasticá od 50% na željeznicama.

Povlastica važi od 1—8 XII zàključno za odlazak i povratak.

NOVI UPRAVNIK POŠTE T. T. U ŠIBENIKU. Imenovan je dosadášnji viši kontrolor g. M. Knežević. Čestitamo.

STRELJAČKA DRUŽINA održaće u nedjelju u 14 sáti nagradno gađanje na svome strjelištu.

SPORT

„Velebit“ (Benkovac) ‚Primorac‘ (Biograd) 6:1

U nedjelju 10 ov. mj. odigrana je u Benkovcu gornja utakmica, te se završila velikom pobjedom „Velebità“ 6:1 (4:0). Tako su se Benkovčani vrlo uspješno revanširali Biogradjanima za svoj nedavni poraz u Biogradu od 2:1 za „Primorac“.

Čitava utakmica protekla je u velikoj premoći „Velebita“, koji se u svakom pogledu pokàzào bolji od svog protivnika. Dapaće postignuti rezultat je premälen prema toku igre, jer je isti morao biti dvobrojčan u korist „Velebita“, što se najbolje vidi iz omjera kornera 17:1 za „Velebit“.

Odmah u početku igre „Velebit“ je snažno pritisnuo pa se je redovito igralo pred golom „Primorca“. Navala „Velebita“ u postavi Horš, Berić, Ljubić, Damjanović, Rimanić (Brajlo), pokazala je dobru tehniku, lijepo poigravanje i sporazumjevanje, te mnogo dobrih i snažnih šuteva od kojih su mnogi naročito u drugom poluvremenu svršavali u stativu ili tik nje. Benkovski par Vujić Tršić bio je dobar, a navlastito posljednji, kojega protivnici nijesu mogli da predju. Half linija „Velebita“ zadovoljila je u I. pol. dok je u II popustila. Opažalo se da usljed pomanjkanja treninga nije mogla dá izdrži igru.

„Primorac“ je vrlo slabo igrao. Osim izdržljivosti i elána nisu ništa drugo pokazali. Svega su jedamput ozbiljno ugrožili protivnička vrata, a svoj jedini gol postigli su auto-golom „Velebita“.

Sudio je objektivno g Dr. Grubić.

S lože

Ikača: J sili štila Marača foj, gdi su i nas stavili u nutra.

Marača: Nisan ja štila foja ima puno vrimena još od kada su mi oni put zeta napadali.

Ikača: Jesu, jesu i nas dvik stavili i sve napisali što smo mi dvi govorile i sada vaja biti oprezan u govoru moja Marača.

Marača: Znan ja ko to piše znan. To ti je sigurno oni drlepan što je imbroja pol svita i što je sve stranke prominija, pa kada mu nigdi nije upalilo uhvatio se nas bidnik pijarica.

Ikača: Imam ti kazati jednu vist, koja ti neće biti draga ka ni meni, kad san je čula.

Marača: Ma šta bi to bilo, zlo ili dobro?

Ikača: Zlo, strašno zlo sestro moja. Vidiš da mi i ovako nemožemo na kraj a sàdà kada šjor Pipe počne zakupjivati kupus i kiseliti pa ga pro davati niže od nas, znati će nam Bog.

Marača: Neka oprova samo, pak će znäti skin ima posla. Neće mu s naman lišo proći ka sa pekariman, ja mu kažen.

Ikača: Ja san već govorila sa šjor Istinom i on mi je reka da sve pijarice dodju kod njega na dogovor, pak će nas on podučiti kako ćemo i mi stupiti u štrajik ka i pekari i kako ćemo staviti zahtive Pipi da će se tresti kan da ga je groznica uhvatila.

Marača: Tako san baš i ja mislila. Svi u štrajk pa što Bog da. Neće mu biti snaman kao sa pekariman ja ti kažen, jer smo mi složnije i virnije jedna drugoj, negoli su bili pekari. Mi ćemo se sve pijarice sastati i dogovoriti pak ćemo skupa poći da se zakunemo, da nikoja nebi smila izdati naše društvo ili kazati Pipi što smo zàključile, ka što su nevirni bili jedan drugomen pekari, pak ćeš viditi kako ćemo mi Pipu urediti da mu neće padati na pamet dirati u pijarice.

Ikača: Meni je Istina veliki prijatelj i on će nama to sve urediti boje nego je uredio pekariman, jer ga pekari nisu razumili i tili slušat, a mi gà razumimo i slušati ćemo ga svi kà jedna. Ti sada pripazi na moj banak a ja idem kod šjor Istine da mu sve ovo kažen.

Marača: Ne mogu ni ja sada ostati ovdekarce jer moran na općinu odniti platiti kuluk, jer ću inače izgubiti banàk s lože.

Ikača: Ostani Ti ovdekarce i pusti ti kuluk neka čeka, ako ti bude ko šta smetati reci ti meni i ja znan kod koga ću poći da to uredim i eto Bog moja Marača i dovиđenja.

Mirne, zanosne ćudi, ćutljiva srca, bistre pameti, ko jela visok, ko bor uzrasao, spajao je u sebi sve vrline, koje mogu kititi ljudsko stvorenje; bio stvoren da ljubi i da radi za mukotrpni hrvatski narod. Bio se je za borbe — u prvim redovim, bio je za mira prvi i najustrajniji u radu.......

Čitav Tvoj život jeste niz karika u dugom lancu, sve za hrvatski narod. Koliko se pusto ufanje s Tobom utrnu, kolike će se puste nade bez tebe izjalovit?

Ako je dopušteno da duhovi rade, Ti ćeš i tamo, s visoka, bditi i raditi za svoj narod. S Bogom Dume! od slabe su utjehe suze Tvojim rascviljenim Prijateljem.

Šibenik na Martidan 1885

Donosimo niže tužaljku rastuženih prijatelja, iz koje se vidi ljubav za pokojnikom i njegovo značenje u narodu. Osim toga je, literarno uzevši, vrlo lijepa, uzorite pjesničke dikcije.

Prigodom
Nemile smrti

DUME ILJADICE PETROVA

Tužaljka.

Kako si nas ostavio,
Dume, brate!
Tko Te bude zamijenio,
Naš junače?
Crna kob je, oj nemila!
Mili druže!
Tebe rodu ugrabila,
Kuku! lele!
Desna pomoć Ti si bio,
Srce milo!
Domu, rodu vazda mio,
Dični sine!
Ti u borbi i u radu,
Četovodjo!
Pokazao snagu mladu,
Sinko roda!
Kad živjeti, uiti mrijeti,
Aoh muke!
Nemogosmo, jere speti,
Ele jada!
Ti si mladi usplamtio,
Siv sokole!
Duh slobode t' opojio
Oj slobodo!
Ustao si, zašao si,
Poštenjače!
Nagovaro braću jesi,
Bracka diko!
Da se složno opru sili,
Kremenjaci!
Oslobode dom nam mili,
Slavni rode!
Uspio si, pobijedismo,
Oj pobjedo!
Tudju silu uklonismo,
Ej zastavo!
Na posao dô si ruke,
Naš mladiko!
Da odstraniš tudje bruke,
Mudra glavo!
Bio jesi vrli boràc,
Mladi druže!
Rodio Te za to Stvorac
Divna glàvo!
Radio si neumurno,
Ej, radniče!
Danju noću požrtvovno,
Dobitniče!
Uspjeh rada Ti vidjesmo,
Oj radosti!
Ali Tebe izgubismo,
Oj žalosti!
Gojili smo čvrstu nadu,
Sunce brate!
Vidjeti Te još pri radu,
Naša slavo!
Gdje si nado, nado svjeta,
Naša nado!
Zdvojenje Te sad susreta,
Kuku nami!
Jaoh, Dume! Jaoh, brate!
Brate vjerni!
Naš premili, dragi svate!
Prijatelju!
Nećeš vidjet, dalnjeg ploda,
Naša ružo!
Hrvatskoga našeg roda,
Zlopatničkog!
S Bogom! Slava! Oj kruta kob!
Sudbo ljuta!
Ne oteščala Tebi grob!
Naša rano!

Rastuženi prijatelji.

Ova tužaljka, na debelom potpuno sjajnocrnom papiru, bila je štampana zlatnim slovima. (slijedi)

Dopisništvo TRIBUNE: Gospinica 30
ili Trafika g. Petrikova [Narodni trg]

SPLIT

Po kojem odobrenju svojih birača, nar. poslanik Ing. Sakić pomaže vladu g. Dr. Stojadinovića

Vrlo je interesantna bila borba oko kandidata na listi g. Jevtića za grad Split prilikom petomajskih izbora. Program vlade g. Jevtića javnosti je također bio dobro poznat. Poslanici birani na tome programu opredijelili su se za program jugoslavenstva.

Prilike su htjele i vlada g. Jevtića morala je da ode sa uprave zemlje. I zamijenila je vlada Dr. M. Stojadinovića, koja je u svom programu postavila sebi za glavni cilj: stišavanje strasti i konsolidaciju u zemlji. Vlada g. Dr. Stojadinovića, ne možda toliko po svojoj deklaraciji, ali po sadržini i svome dosadašnjem radu dokazala je da se nalâzi na potpuno suprotnom programu od vlade g. Jevtiča.

Mi nemamo namjeru da branimo g. Jevtića, nego nam je namjera da branimo program jugoslavenstva.

Taj program mnogi su iznevjerili. Sadašnja situacija pokolebala im je vjeru, pobojali su se za svoje položaje.

Iz okoline Ing. Šakića, nar. poslanika grada Splita, kojega su birali pristalice čiste jugoslavenske politike, saznâjemo, da se je dotičnj opredjelio za drugu stranu, smatrajući to boljim sredstvom dâ tako pomogne Splitu.

Mi smo zahvalni g. Ing. Šakiću na njegovom zauzimanju za Split, mi ističemo i podvlačimo da je njegovom zaslugom rješeno pitanje javnih skladišta, ali g. Šakić postupio je kod ovoga pogrješno i nije shvatio da je pri ovom svom odlučivanju trebao da konsultuje svoje birače, da traži ovlaštenje od njih jer on sve što radi, radi u ime onih koji su ga birali. A Splićani jugosloveni ipak nisu bar svi onakovi tipovi, koji mjenjaju programe prema prohtjevima i koristima. Možda bi bilo i onih koji bi njegov nagli skok obzirom na potrebe Splita, odobrili, ali, sigurno je, da ogromna većina, ponesena uvjerenjem i karakterom, koje su najsjajnije odlike jednog čovjeka, ne bi odobrila njegov gest.

Na ovaj način g. Ing. Šakić, ako ne sazove svoje birače, dokazao je svoju nelojalnost prema jugoslavenima Splita, davši im nezasluženu ćušku. Jugoslaveni Splita nisu neki primitivni i nekulturni elementi, jer i oni imaju svoja uvjerenja i svoj mozak.

G. Ing. Šakić ima još vremena da pozove svoje birače, da im objasni svoj nâgli preokret i da traži zanj odobrenje, koje je on sâmovlasno uzeo.

— — —

Politička situacija u Beogradu nejasna

U Beogradu situacija još je nejasna. Prema vijestima iz krugova J. R. Z., izgledá, da J. R. Z. imá većinu u parlámentu. A prema vijestima iz ostalih opozicionih parlamentarnih krugova, izgleda, da će opozicija, obzirom na zajednički istup imati većinu. p.

Knin

Ispraćaj puk. Petrovića

Knin 13-XI 1935. — Sinoć su oficiri kninskog garnizona priredili u čast ispraćaja puk. g. Petra M Petrovića drugarsko veče i banket u Grand Hotelu. Banketu su prisustvovali i svi predstavnici civilnih vlasti. Uz svirku vojnog orhestra i popjevku, zabava je potrajala sve do zore. A jutros je bio svečano ispraćen od svih oficira i mnogobrojnog gradjanstva na stanicu. Ispraćaju je prisustvovala i vojna muzika 54 p. puka.

Zemljoradnički pokret

Dana 10 novembra u prostorijama mjesne zadruge održano je zborovanje delegata svih kninskih sela za sastav kandidatske liste za općinske izbore. Tom prigodom donešenj je zaključak da na zemljoradničkoj listi bude biran za načelnika: Sava Knežević zemljoradnik iz Strmice, članovi uprave: Gjuro Nonković iz Žagrovića, Marko Dujaković iz Vrbnika, Petar Opačić iz Mokrog Polja, Stevo Prijić-Sladić iz Biskupije i Jovan Gjurić iz Plavna svi seljaci zemljoradnici. U iduću nedjelju pripremaju se da održe širu konferenciju u Grand Hotelu na koju će doći delegati iz drugih krajeva.

Političko vrenje

Za općinske izbore koji će se održati 24 novembra t. g. po kninskim selima vodi se oštra agitacija. Dok se na jednu stranu organizuje J. R. Z. koji izgleda da će najviše uspjeti, dotle na drugoj strani selo se organizuje u zemljoradničku stranku. Po svoj prilici slijedeći izbori biće burniji od petomajskih.

Plesni vjenčići

Sezona je plesa, pa se svuda čuje samo muzika. U Sokolskom domu priređuju se vjenčići. Skauti priređuju sa atrakcijama plesne vjenčiće u Jugosl. čitaonici. Svuda ples i muzika. žia

Drniš u senzaciji

U nedjelju imao se da vjenča Br. Hamer sa Marijom Budiša. Sve je bilo pripravno. Mlada u vjenčanom odijelu, kumovi, a stol pun ko na piru. Vjenčanje je imalo uslijediti u 4 sata popodne. Fratar je pred oltarom čekao mladence, a znatiželjna publika napunila crkvu. Pred kućom mlade svijet iščekivá da pozdravi mladence. Četiri sata prošla ali nema mladoženje. Pošli po nj, ali ga ne nađoše kući, držali su da se negdje u društvu zabavio. Prošlo pet sati mladoženje još uvijek nema. Nastupa nervoza! Traže ga po cijelom mjestu ali ga nigdje nema. Tek u 6 sati dolaze mladoj javiti da je njeni zaručnik pobjegao. Vidjeli su ga na željezničkoj stanici kako je uzeo kartu za Maribor. Ova vijest djelovala je kâo grom na mladu, roditelje i kumove. Svak se pitá zašto i radi čega. Šta je nagnalo mladog Hamerâ da mjesto pred oltar pobjegne u Maribor. Ovo je bilo jedna senzacija za Drniš i za cijelu okolicu, jer ovoga naši krajevi nisu doživjeli. O ovome je cijeli Drniš govorio i tražio razlog, á kako izgleda otkrila se i ta tajna.

Mladi Hamer je šogor jedne bolje obitelji u Drnišu. Márija Budiša je kći jednoga mesara, djevojče koje je na igli svoj svakidašnji kruh zasluživala. Hamer je ovisio ekonomski od te obitelji. Kako sad govore, ona nije odobravala tu ženidbu. Imala je valjda svojih razloga da na to ne pristane. Nu čudnovato da je Hamer tomu udovoljio jer će i on imati svoju volju, a osobito ako je volio. Neznamo da li je po srijedi rod, porijeklo ili što drugo, áli svakako bilo je vremena da se o tom prvo razmišlja a da ne dolazi pred oltar i ne navuče onakvu bruku na djevojku. Drniš ima jednu senzaciju ali treba pojimiti teži [illegible] za siromašne roditelje, i položaj djevojke koju se tako izložilo, pa da se razumi sve ono ogorčenje što iz toga proizlazi. Moguće da će svoju pogrešku mladoženja uvidjeti te da će prevladati ljubáv. Valjdá će pri prosuđivanju i druga strana biti razboritija, paeće se oni ponovno sastati, i tako bi mladoženja oprao ljagu što je ovim svojim nerazboritim postupkom učinio svojoj vjerenici.

...ć

Donja Kaštela

Naši praskići na djelu

7 novembra 1935. — U prvim dánima 1918 godine milina je bila vidjeti u našim mjestima, kako se je sve od reda obrlatilo u jugoslavenstvo i Jugoslávene. Manifestacijama ni kraja ni konca. Ljudi, koji su ranije ruske zarobljenike izbili na mrtvo ime za jedan cigli sirovi krumpir, u prvim danima oslobodjenjá, smatrali su se osobito počašćenim ako im je za bogatim stolom bio gost — srpski vojnik, „spasilac“ i „oslobodioc“. Kažem vam pravo i čudeno obraćenje. Neki su naši, sumljivi na to sve nekako čudno klimali glavama i bili puni nevierice, nad tim momentalnim hokus-pokus obraćenjima. Govorili su, da je to strah i plod nečiste savjesti. Kasnije se ispostavilo, da je takvo mišljenje bilo ispravno. „Spasilac“ i „osloboditelj“, srpski gedža donio je u naša mjesta grančicu mira, te srce puno ljubavi i bŕâtskog praštanjá, umjesto „štrika“ za vratove nekolicine i naravno poradi toga našim bivšim obraćenicima iz 1918 godine i nije ništa drugo preostajalo, već da ponova postanu ono što su i ranije bili, to jest — Praskići!

— — —

Kobnog 9-tog oktobra ubiše nam Kralja. Sve se zavilo u crno. Suze curkom cure i pokorničkim hodom, oborene glave promiču ljudi seoskim putevima. Na jednom mjestu uz more ljudi kleče u masi i uzdrhtalih usta šapću molitve, dok nad njima starac ribar, uzdignutih ruku k Bogu, glasno moli: Oče naš, koji jesi na nebesim...

Svi smo tu, a i oni su s nami, ti naši ponovni obraćenici. U rukama smo im gledali lojanice i suze na očima i na ustima molitvu. — Sveta Kraljevska Krv privela ih je ponova k istini, ljubavi, k Bogu. Tako je bar izgledalo, kažemo izgledalo, jer uistinu tako nije bilo. Opet je to bio strah od nečeg nepoznatog, očekivanog, a i zasluženog. Te suze i molitve su i ovog puta bile namještene, jer eto, na godišnjicu smrti Velikog Kralja ni jedna kuća tih „obrâćenika“ ne ovi se crninom, a oni, bar tako kažu, vole i poštuju Kralja.

— — —

Opštinsko je Vijeće na jednoj od svojih ranijih sjednica donijelo zaključak, da se u našim mjestima, u znak vječite ljubavi, zahvalnosti i odanosti Kraljevskom Domu, podigne dostojan spomenik blaženopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru I. Ujedinitelju. Stvoren je u tu svrhu, inicijativom Opštinske uprave jedan medjudruštveni odbor u koji su svoje predstavnike delegirâli sva amošnja aktivna društva kao Sokol, športski klubovi Primorje i Avija, Donjokaštelanska Čitaonica, Glázbarski Skald, Glazbeno društvo Bihać te Crveni Krst. Po tom odboru je zaključeno sakupljanje priloga medju samim kaštelanima i taj prvi dio rada baš se ovih dana privodi kraju, nakon čega će se zápočeti sa definitivnom izradbom. Sve je ovo u splitskim, te zagrebačkim novinama, a i putem proglasa, bilo dato na javu i po tom je bilo svakome poznato. Naši „Praskići“ i ovog su puta pokazal svoju nepromjenljivu vučju ćud, je eto ni jedan od njih nije doprínje ama ni najmanji doprinos. Kad se zná da su naše najveće sirote, tako reku od svog grla odkinule, i malim al srdačnim prilozima doprinjeli oživotvorenju ovog rodoljubivog djela, jo jače odskače ovaj praskicizam ljudi koji su se raznim uredbama i reformama Kraljá Aleksandra koristili z stotine hiljada dinara. Odbor je, obraćajući se svima i svakoma za doprinos napravio jednu korektnost, al ovaj slučaj treba da se zápamti z buduće, kako bi se jednom za uvje onemogućilo licemjerstvo davno poznatih naših Praskića.

Obratili smo se Odboru i kazan nam je, da se ova akcija uspješn privodi kraju, tako da će se u najkraćem vremenu započeti sa gradnjom zahvaljujući patriotskoj i gradjansko svijesti nacionalnih Kaštelana.

— — —

Nikad se u našoj državi nije tolik isticala briga i ljubav „za narod“, „z puk“, „za seljaka“ kao sada. Svakom su usta puná toga. Zapušten i okraden narod danas je vječita i neizcrpna tema razgovora. Tu borbu, brig i ljubav za „hrvatski narod“, za „hrvatskog seljaka“ neki su ljudi čak patentirali, svojâtajući te vrline sam sebi i svojima. Divno bi bilo to samaritanstvo, ta briga za prava naše malog čovjeka, kada bi uistinu to postojalo, ali tome u stvari i opet nije tako. Riječi pokazuju jedno, a djela drugo. Ljudi i ovog puta ostadoš Ljudi, pohlepni i nezasitni za tudjom mukom, tudjim znojem. — U ovogodišnjoj berbi i prodaji masta, kak nas seljaci uvjeravâju, kod nekih trgovaca, „hrvata“, pojavili su se kriv mastomjeri, tako da su oni koji s prodavali bili prikraćeni zá puna dv stepena po hektolitru! Pa kud se sa odjednom djene ta toliko razvikan ljubav i briga za hrvatskog seljaka hrvatski narod. Ili pák misle stanovit gospodá, da će sadašnje dejstvo krivih mastomjera u skoroj budućnost moći da prekriju hrvatskim plemenskim zastavama!

Na politički analfabetizam naše naroda mnogo se računa, ali da li ć taj narod biti bâš toliko sljep, to ćemo da vidimo. S.

Pozor ribari!

Prodaje se mreža Šabakun (du
plaš) duljine 650, visine 40 m
sa dva lenta duljine 24 noge
Sve novo rađeno godine 1932
Obilni reflektanti nekâ se obrate na
KRSTO MEŠTROV, trg — Tijesno

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR
KUĆA UTEM. GOD. 1861
ZDRAVSTENI GORKI LIKER SVJETSKOG GLASA
VLAHOV
Proizvadja jedino
R. Vlahov
ŠIBENIK